

Ο ΑΛΙΓΕΣ ΤΩΝ ΚΑΡΙΔΩΝ.

Καρίς εἶναι διτραχόδερμον τι: εἰς μὲν τοὺς Παρισίους ἐγνωμένον ὑπὸ τὸ διορμα Crevette, ἀλλαχοῦ δὲ ὑπὸ τὸ Salicot η Salicoque. Εἰς τὰ δυτικά δὲ μως τῆς Γαλλίας μέρη ὄνομάζουσιν αὐτὸν συνειθέτερον Chevrette. Αὗτη δὲ ή λέξις παριστᾶται ζῶν τι δομοιάζον μὲν πολὺ τὰς Κερσοβίδας, στερούμενον διμως τῶν πλατειῶν καὶ στερεῶν, χηλῶν, διακείναι ἔχουσι. Τὸ διτραχόδερμον περικάλυψμα του εἶναι ὑποπράσινον μὲν λευκοχραίους σπίλους. Ή οὐρά του σύγχειται ἐκ τεσσάρων μερῶν, ἢ δύναται νὰ συστρέψῃ καὶ ν' ἀνοιγγίρηται, εἶναι διπλῶν, εἰς γνώσεις, διακρίνεται τῶν θειωτήτων τῶν διπλῶν, εἶναι βεβαιώς διλίγεται. Οὐχ ήτιον διμως ὁ

διπλῶν θέλη. Ἐκαστον ἔξι, αὐτῶν εἶναι πιτιλωτὴν, εἰς τινα, διηπόλη, ἔχουσιν εἰς τὰ ἄκρα διπλῶν, διηπόλη, τὸ ζῶν ἀρπάζει τὰς τροφάς του. Καὶ τεροὶ ισομεγθεῖς (ἄνευ διπλῶν) ἐπονται τῶν δύο διπλῶν, καὶ προχοῦνται δέκα ἑτέρων αὐξανόντων κατὰ τὸ μῆκος διπλῶν προσχωροῦνται καὶ διαπεροῦνται τῶν προηγγένεων κατὰ τὰς διπόλες ἔχουσιν βραχείας τρίχας. Αἱ διπλῶν ἀντοκούσιν διπλῶν, αἱ καραβίδες. Η δ' ἐποχὴ τῆς ὡραίας προσχωρήσεως διά τινος μεταβολῆς χρώματος, η λαμβάνουσι τότε, καὶ εἰς τὴν οὐδόλως ὑπόκειται ἀρρένες,

Αἱ γνώσεις, διακρίνεται τῶν θειωτήτων τῶν διπλῶν, εἶναι βεβαιώς διλίγεται. Οὐχ ήτιον διμως ὁ

Παῖς ἀλιεύων Καρίδας.

ἄκρα, καὶ μάλιστα τὰ δύο ἔξωτερικά εἶναι ἐρωδιασμένα διπλῶν ἀλιεύομεν τὰς θαλασσίους εὔκολωποι να διηπόλην λαμπρῶν εἰς τὰ ἔξω. Άπ' ἐναντίας τὸ προσῆμον τὸ ἔσωτερικόν μέρος στερεῖται αὐτῶν τῶν διμυντιών, δρυγίνων. Ταῦτα δὲ τὰ λιαν θαυμασίως διατελεῖμένα πρὸς ταχεῖν γένεται τελευτῶσιν εἰς δέξιας ἄκρας. Σημειωτέα ἔκτος τούτου δύο ισομήκεις μὲ τὸ σῶμα κεράσαι: ἔξεχοντες ἐν σχήματι βραχέων σίφνος, λαμπροὶ δρυθαλμοὶ: ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου μέρος τῆς κεφαλῆς ἔτερά τις σκευὴ πρὸς κίνησιν, διμοιδίζουσα μὲ φίνιδα, εἰς τὰ ἄκρα, ὡς η οὐρά, πιλωτική, διαρυνή, ισκαμπτος, λεπτοτάτη καὶ πλέγματος στερεώτατου. Οἱ δύο ἐμπροσθίνοι πόδες αὐτῶν

λογιέων διπλῶν ἀλιεύομεν τὰς θαλασσίους εὔκολωποι τὸν ἐν ταῖς ποταμοῖς καὶ φύξῃ. Κακῶν: δὲ προστούσι τινες εἰς τοὺς ἀλιεῦς παχυλήν τινα ἄγνωστην οὐδόλως δύνανται, ὡς καὶ οἱ φυσιογράφοι, εἰνις μέγιστα φροντίζουσι νὰ πραγματοποιῶνται ἐφαντάζονται, ν' ἀποκραύσωσι. Δέν δυνάμεθα βεβίωσην νὰ βλέπωμεν τὸν διπλῶν τὰ διπλῶν διπλῶν, η μεταλλιστα τὰ ἐν τῇ Μεσογείῳ πράγματα, εἰμὶ τανισμένα, καθ' ὅσα διλίγοις τινές κατώρθωσαν κατὰ καρπούς τοῦ διακρίνωσις ἐπὶ διλίγας σιγματὸς χωρὶς, φυσικῷ διλόγῳ, νὰ δυνηθῶσι νὰ τὰ θεωρήσωσιν διπλῶν διπλῶν διπλῶν, ἐπειδὴ εἶναι διλίγον γνωστὰ, οὐδεμίαν, διὰ τοῦ